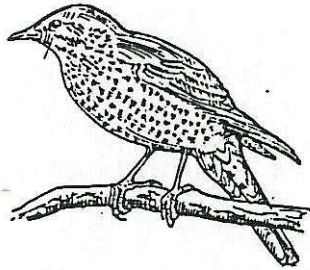

N GEVLÖAGEN VOGEL

(n vertelselke oet t Boorn van vrooger)

t Gebuurn in de tied dat oons doarp nog n móói doarp was. Op de stea woar non n deel van t weenkelcentrum steet, lag vrogger nen oetgestrektn hof woar op nen mooin deurdeweksn morgn twee keerls, breurs van mekaar, drok an t weark warn. t Was volop zommer en umdat t teegn neegn uur leup, stun de zun a hoog an n blauwn hemmel. Oawer n pad, de Bakkersteeg, dat langs de grond leup, kwam n köppelke schooljongs an en iej kondn van wieden a wa zeen dat ter wat biezunders an de haand was. Dow ze nöager kwamn koj dat ok wa zeen: een van de bös-sels har in de biemekaargehooldn haandn nen liester, dee zee oonderwegns hadn grepn. Mer non kwam de meulekheid! Woar moj zon deer loatn aj in de schoolbank zaatn? At de meester t zag, koj der van op an daj ne kwiet wann en dan haj oawer straf nog nich ees sprökn. Goodn road is mangs duur, zeg t sprök en dat gung hier ok op.

Dow de jongs de keerls zaagn dee drok deurwearktn, kreegn ze nen inval. "Köw den vogel hier nich loatn töt aw wierkomt oet school?", vröag n vriejstn van de jongns. De keerls höaldn op, löatn de schup röstn en keekn es noar n gevangn vogel den met n verwordn köpke tusken de jongvinger deurkeek. "Iej könt ne hier wa loatn", zear een van de keerls, "Doar in n hook bieje de heg steet wa nen leugn emmer en aj den op n kop zet koj em der mooi oonder doon". "Krig e dan wa loch?", wol de klookste jong nog wetn, hee vönd t naar spietig dat t mis zol goan met n vogel woart ze zo drok met watn wes um em te kriegen. "Och zon deer hef ok nich völ oadm nöadig", zear n aander, "En der koomp ok nog wa luk oonder n raand van n emmer langs".

De jongs warn oawertuugd en dat mos ok wa want t was de heugste tied um zik in n Es op de jongsschool te loatn zeen! n Vogel wöddn oonder n emmer doan en met n "Vanmiddag haal wiej n op heur!", verdween ze op n draf wieder deur de Bakkersteeg. t Slöag juust neegn uur op de beide Boornse kearktoorns.

De keerls teugn wier an t weark en n vogel röardn zik nich oonder n emmer in t halfduuster dat em umslötn höal; hee har zik blikbaar daal leg bieje t ongeluk dat em oawerkömn was. Nen tiedlaank gung veurbiej. Dow höal een van de manleu op met zien weark en vröag an n aander: "Wat doow der met"? Zien breur zear nen tied laank niks, mer löap dan noar n emmer. lichtn em an de ene kaant luk op en zear: "Maakt daj votkomt"! De liester bleef evn beduusd zitn: hee har nich

meer rekend op zonne kaans. Mer dan vlöag e met nen schreeuw van bliejschap vot, de vriejheid tegemöat. Nich meteen wiedvöt, mer op de eerste boannstik streek e daal; net of e t zik nich begriepn kon...

"Hej em te pakn?", vroag der een met n stoaln gezicht.

den zo te zeen n eigenaar was. En terwiël een van de moatn m hölp met t oplichtn van n emmer, dear e doar met beide haandn nen grep onder.....

Hee verstiefdn en bleef liekwit zitn.... "Hej wat?", vroag een van de aandern. Mer hee zear niks en trök laankzaam ziene haandn, dee ne aandere kluur hadn kreegn, onder n emmer oet. De jongs keekn of ze t in Köln hoardn grommeln.

Vanaf t laand keekn de manleu met n onscheuldig gezicht noar de drie jongs dee nog veraltereert um n umgevaln emmer stunden. "Hej em te pakn?", vroag der een met n stoaln gezicht. "Hee is vot", zear een van de jongs met oawersloande sproak. Zwiegend löapn ze achter mekaar an hen; n mooin dag was veur eer kapot...

Ge Nijkamp.

Eerst ne vogelkouw, dan nen vogel.